

Wat is rechtvaardiging?

Rechtvaardiging is noch forensisch, noch een gerechtelijke handeling van God, waarvoor Hij de mens vergeeft, vrijstelt of behandelt, die niet rechtvaardig is, alsof hij rechtvaardig is. Nu, als God een onrechtvaardige zou behandelen alsof hij rechtvaardig was, zou hij in feite onrecht begaan. Als God een zondaar rechtvaardig zou verklaren, zouden we een fictieve, denkbeeldige verklaring hebben, omdat God iets onwaars over de mens zou verklaren.

Wat is rechtvaardiging?

“Want wie dood is, wordt gerechtvaardigd uit zonde” (Rom. 6: 7).

Theologische definities

Het is gebruikelijk dat de theologie de rechtvaardigingsleer behandelt als een kwestie van forensische orde, vandaar de uitdrukkingen ‘gerechtelijke daad van God’, ‘goddelijke erkenningshandeling’, ‘gerechtigheid aankondigen’, enz., In definities over het onderwerp rechtvaardiging.

Voor Scofield is de gelovige, hoewel gerechtvaardigd, nog steeds een zondaar. God erkent en behandelt de gelovige als rechtvaardig, maar dit betekent niet dat God iemand rechtvaardig maakt.

“De gelovige zondaar is gerechtvaardigd, dat wil zeggen, behandeld als rechtvaardig (...) Rechtvaardiging is een daad van goddelijke erkenning en betekent niet dat iemand

rechtvaardig moet worden ..." Scofield Bible with References, Rom. 3:28.

Voor Charles C. Kyrie betekent rechtvaardigen:

'Verklaren dat iemand eerlijk is. Zowel de Hebreeuwse (sadaq) als de Griekse (dikaioō) woorden betekenen 'aankondigen' of 'uitspreken' een gunstig vonnis, waarbij iemand eerlijk wordt verklaard. Dit concept houdt niet in dat iemand eerlijk moet worden gemaakt, maar alleen gerechtigheid moet worden aangekondigd. "Kyrie, Charles Caldwell, Basic Theology – Beschikbaar voor iedereen, vertaald door Jarbas Aragão – São Paulo: Christian World, 2004, p. 345.

George Eldon Ladd begrijpt rechtvaardiging van de Griekse term dikaioō als:

*"' Eerlijk verklaren ', niet eerlijk maken'. Zoals we zullen zien, is de belangrijkste gedachte bij de rechtvaardiging de verklaring van God, de rechtvaardige rechter, dat de man die in Christus gelooft, hoewel hij een zondaar kan zijn, rechtvaardig is – hij wordt gezien als rechtvaardig, omdat hij in Christus arriveerde. naar een rechtvaardige relatie met God "*Ladd, George Eldon, New Testament Theology, vertaald door Darci Dusilek en Jussara M. Pinto, 1. Ed – São Paulo: Exodus, 97, p. 409.

Rechtvaardiging is noch forensisch, noch een gerechtelijke handeling van God waarvoor Hij vergeeft, vrijstelt en behandelt de man die niet is alsof hij rechtvaardig is. Nu, als God een onrechtvaardige zou behandelen alsof hij rechtvaardig was, zou hij in feite onrecht begaan. Als God een zondaar rechtvaardig verklaarde, zouden we een fictieve, denkbeeldige verklaring hebben, omdat God iets onwaars over de mens zou verklaren.

De essentie van de leer van rechtvaardiging is dat God een nieuwe mens scheidt in ware gerechtigheid en heiligheid en

verklaart dat hij rechtvaardig is omdat die nieuwe mens eigenlijk rechtvaardig is. God werkt niet met een fictieve, denkbeeldige rechtvaardigheid, tot het punt dat hij behandeld wordt als degene die niet echt rechtvaardig is.

Voor hervormingstheologen is rechtvaardiging een gerechtelijke handeling van God zonder enige verandering in hun leven, dat wil zeggen: God verandert de toestand van de mens niet. Daar ligt de misleiding, want God rechtvaardigt alleen degenen die wedergeboren zijn (Johannes 3: 3). Als de mens opnieuw volgens God wordt verwekt, betekent dit dat God de toestand van de mens heeft veranderd (1 Petrus 1: 3 en 23).

De toestand van de gelovige is totaal anders dan toen hij niet in Christus geloofde. Alvorens te geloven, is de mens onderworpen aan de macht van de duisternis en, na te hebben geloofd, wordt hij overgebracht naar het koninkrijk van de Zoon van zijn liefde 'Die ons uit de macht der duisternis heeft geleid en ons naar het koninkrijk van de Zoon van zijn liefde heeft vervoerd' (Kl 1 : 13).

Toen de mens in de macht van de duisternis leefde om te zondigen, zal hij daarom nooit rechtvaardig verklaard worden, maar de doden voor de zonde worden gerechtvaardigd van de zonde.

Welnu, de rechtsstelsels die we in de rechtbanken aantreffen, behandelen kwesties en relaties die materieel zijn onder de levenden, terwijl de leer van rechtvaardiging geen forensische principes inhoudt, omdat alleen degenen die dood zijn voor de zonde, gerechtvaardigd zijn van zonde!

De Bijbel laat zien dat zowel Joden als heidenen worden gered door de genade van God, geopenbaard in Christus Jezus. Verlost worden door de genade van God is hetzelfde als verlost worden door geloof, want Jezus is het manifeste geloof (Gal. 3:23). Jezus is het stevige fundament waarop de mens volledig op God vertrouwt en gerechtvaardigd is (Heb 11: 1; 2 Kor 3: 4; Kol

1:22).

Daniel B.Pecota verklaarde dat:

“Geloof is nooit het fundament van rechtvaardiging. Het Nieuwe Testament beweert nooit dat rechtvaardiging dia pistin is (“in ruil voor geloof”), maar altijd pisteos dia, (“door geloof”) “.

Nu, als we begrijpen dat Christus het geloof is dat gemanifesteerd zou worden, volgt daaruit dat Christus (geloof) het fundament van rechtvaardiging was, is en altijd zal zijn. De verwarring tussen ‘dia pistin’ (vertrouwen in de waarheid) en ‘dia pisteos’ (de waarheid zelf) is te wijten aan een slechte lezing van de bijbelse passages, aangezien Christus het stevige fundament is waarop mensen die geloven God welgevallig worden. , omdat de rechtvaardiging door Christus is (pisteos-dag).

Het grootste probleem met de rechtvaardigingsleer van de hervormers is de poging om de leer van de rechtvaardiging los te koppelen van de leer van de wedergeboorte. Zonder regeneratie is er geen rechtvaardiging en er is geen andere rechtvaardiging dan regeneratie. Wanneer de mens gemaakt is naar vlees en bloed, is er Gods oordeel: schuldig, want dit is de toestand van de mens gemaakt naar vlees (Johannes 1:12).

Maar wanneer de mens weer wordt opgewekt (wedergeboren), is het oordeel dat God geeft: gerechtvaardigd, omdat de persoon eigenlijk rechtvaardig is.

veroordeeling in Adam

De eerste stap om de leer van rechtvaardiging te begrijpen, is te begrijpen dat alle mensen hebben gezondigd en niet de heerlijkheid van God bereiken (Rom. 3:23). Dit betekent dat, vanwege Adams overtreding, alle mannen samen, toen ze op Adams

'dij' zaten, onrein en dood werden voor God (Ps 53: 3; Ps 14: 3). Na Adams overtreding begonnen al zijn nakomelingen voor de zonde te leven en waren ze dood (vervreemd, gescheiden) van God.

Toen de apostel Paulus sprak over deze van Adam geërfde toestand, zei hij dat alle mensen (Joden en heidenen) van nature kinderen van toorn waren (Ef. 2: 3).

Waarom kinderen van toorn? Omdat ze kinderen waren van Adams ongehoorzaamheid: "Laat niemand u met lege woorden bedriegen; vanwege deze dingen komt de toorn van God over de kinderen der ongehoorzaamheid "(Ef. 5: 6).

Vanwege Adams overtreding kwam de zonde de wereld binnen, en vanwege zijn ongehoorzaamheid zijn alle mensen zondaars. "Daarom, zoals de zonde de wereld binnenkwam door de zonde en de dood door de zonde, zo ging de dood over op allen. daarom hebben allen gezondigd "(Rom. 5:12).

Alle mensen die naar het vlees geboren zijn, zijn zondaars omdat Adams veroordeling (dood) overging op al zijn nakomelingen.

Velen zijn zich er niet van bewust dat mensen zondaars zijn vanwege de veroordeling die van Adam is geërfd, en menen dat mensen zondaars zijn vanwege gedragsproblemen die voortkomen uit de kennis van goed en kwaad.

Het is noodzakelijk om Adams overtreding goed te zien aan de hand van de kennis die is verkregen uit de vrucht van de kennis van goed en kwaad. Hoewel de kennis van goed en kwaad niet was wat de mens van God scheidde (zonde), omdat God goed en kwaad kent (Gen.3: 22), bracht ongehoorzaamheid zonde (verdeeldheid, scheiding, vervreemding) voort door oorzaak van de wet die zei: je zult zeker sterven (Gen. 2:17).

Zonde bleek buitengewoon slecht te zijn omdat door heilige, rechtvaardige en goede wet de zonde de mens overheerste en

doodde (Rom. 7:13). Zonder de straf van de wet: 'je zult zeker sterven', zou de zonde geen macht hebben om de mens te beheersen, maar door de macht van de wet (je zult zeker sterven) vond de zonde aanleiding en doodde de mens (Rom. 7:11). De wet die in Eden werd gegeven, was heilig, rechtvaardig en goed omdat het de mens waarschuwde voor de gevolgen van ongehoorzaamheid (je zult er niet van eten, want op de dag dat je ervan eet, zul je zeker sterven).

Vanwege overtreding worden mensen gevormd in ongerechtigheid en ontvangen in zonde (Ps. 51: 5). Van de moeder (vanaf het begin) keren de mensen zich van God af (Ps 58: 3), de beste van de mensen is vergelijkbaar met een doorn, en de meest rechte met een doornenhek (Mk 7: 4). Het is vanwege Adams overtreding dat het vonnis werd gehoord: schuldig! (Rom 3:23)

Vandaar Jobs vraag: „Wie kan het reine uit het onreine brengen? Niemand ”(Job 14: 4). Maar wat bij mensen onmogelijk is, is mogelijk bij God, omdat Hij de macht heeft om alles nieuw te maken: “Maar Jezus keek naar hen en zei: Voor mensen is het onmogelijk, maar niet voor God, want voor God is alles dingen zijn mogelijk ”(Marcus 10:27).

Rechtvaardiging is Gods antwoord op de belangrijkste van alle menselijke vragen: hoe kan een persoon aanvaardbaar worden voor God? Het antwoord is duidelijk in het Nieuwe Testament, vooral in de volgende volgorde van Jezus Christus: “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie niet wedergeboren is, kan het koninkrijk van God niet zien” (Johannes 3: 3). Het is noodzakelijk om uit water en Geest geboren te worden, want wat uit het vlees geboren is, is vleeselijk, maar degenen die uit de Geest geboren zijn, zijn geestelijk (Rom. 8: 1).

Het probleem van de scheiding tussen God en mensen (zonde) komt voort uit natuurlijke geboorte (1 Kor 15:22), en niet uit het gedrag van mensen. Zonde houdt verband met de gevallen natuur van de mens en niet met zijn gedrag in de samenleving.

De oplossing voor de veroordeling die de mens door rechtvaardiging in Christus bereikt, komt van de macht van God, en niet van een gerechtelijke handeling. Ten eerste omdat het genoeg was voor de mens om de Schepper ongehoorzaam te zijn om het oordeel van de veroordeling te vestigen: de dood (scheiding) van alle mensen (Rom. 5:18).

Ten tweede, omdat wanneer Jezus de mensen roept om zijn eigen kruis op te nemen, hij duidelijk maakt dat het nodig is om de opgelegde straf te ondergaan om tussen God en mensen verzoend te worden: de dood. In de dood met Christus wordt aan de gerechtigheid voldaan, want de straf is niets meer dan de persoon van de overtreder (Mt 10:38; 1Kor 15:36; 2Kor 4:14).

Toen een man met een dwarslaesie voor Jezus werd geplaatst, zei Hij: 'Nu je mag weten dat de Mensenzoon op aarde macht heeft om zonden te vergeven (hij zei tegen de verlamde), zeg ik je: Sta op, neem je bed, en ga naar uw huis "(Mk 2:10-11).

Deze regel van Jezus laat zien dat de klassieke passage uit Romeinen 3, de verzen 21 tot 25 over rechtvaardiging, geen forensische concepten omvat.

Zonden vergeven is geen wettelijke eis, het is een kwestie van macht! Alleen degenen die macht hebben over klei kunnen zonden vergeven om uit dezelfde massa vaten ter ere te maken (Rm 9:21).

Daarom schaamde de apostel Paulus zich niet voor het evangelie, want het evangelie is de kracht van God voor de redding van een ieder die gelooft (Rom. 1:16).

Door met Job over deze kwestie te praten, maakt God duidelijk dat, wil de mens zichzelf rechtvaardig verklaren, het nodig zou zijn om armen te hebben zoals die van God en om te donderen zoals de Allerhoogste. Het zou nodig zijn om u te kleden in glorie en pracht en om u te kleden in eer en majesteit. Hij zou zijn toorn moeten kunnen uitstorten door de goddelozen in zijn plaats te verpletteren. Alleen door aan

alle bovenstaande vereisten te voldoen, zou het voor de mens mogelijk zijn zichzelf te redden (Job 40: 8-14).

Maar aangezien de mens deze door God beschreven macht niet heeft, zal hij nooit in staat zijn zichzelf rechtvaardig te verklaren of zichzelf te redden.

De Mensenzoon, Jezus Christus, daarentegen, kan de mens rechtvaardig verklaren, omdat Hij Zichzelf bekleedde met heerlijkheid en majesteit door terug te keren tot heerlijkheid bij de Vader. 'En nu, Vader, verheerlijk mij met uzelf, met die heerlijkheid die ik bij je had voordat de wereld bestond "(Johannes 17: 5); "Gord uw zwaard aan uw heup, o machtige, met uw heerlijkheid en majesteit" (Ps. 45: 3).

eerlijke keurmeester

De tweede stap om de leer van de rechtvaardiging te begrijpen, is te begrijpen dat er voor God geen manier is om degenen die veroordeeld zijn vrij van schuld te verklaren. God kan niet toestaan □□dat de straf die aan overtreders wordt opgelegd, op hen wordt toegepast.

God verklaart (rechtvaardigt) nooit degene die goddeloos is, "Je zult je afkeren van valse woorden, en je zult de onschuldigen en de rechtvaardigen niet doden; want ik zal de goddelozen niet rechtvaardigen "(Ex. 23: 7).

God behandelt de goddelozen nooit alsof hij gewoon was: "Het zij verre van u zoiets te doen, de rechtvaardigen met de goddelozen te doden; laat de rechtvaardigen zijn als de goddelozen, ver van u. Zou de Rechter van de hele aarde geen recht doen? " (Gen. 18:25).

God zal er nooit voor zorgen dat de straf die aan de overtreder wordt opgelegd aan een ander wordt gegeven, zoals er staat: "De ziel die zondigt, die zal sterven; de zoon zal

de ongerechtigheid van de vader niet nemen, noch de vader de ongerechtigheid van de zoon. De gerechtigheid van de rechtvaardigen zal op hem rusten en de goddeloosheid van de goddelozen zal op hem vallen '(Ez 18:20).

Toen Jezus Nicodemus vertelde dat het noodzakelijk is dat de mens wedergeboren wordt, werden alle bovenstaande vragen overwogen, aangezien Jezus heel goed wist dat God degenen die naar het vlees van Adam geboren zijn nooit vrij van schuld verklaart.

Bij natuurlijke geboorte werd de mens tot zondaar gemaakt, een vat om ontmoedigd te worden, dus een kind van toorn en ongehoorzaamheid. Om de mens vrij van zonde te verklaren, moet hij eerst sterven, want als hij niet sterft, kan hij nooit voor God leven "Want wie dood is, wordt gerechtvaardigd van zonde" (Rom. 6: 7); "Dwaas! wat u zaait, wordt niet levend tenzij u eerst sterft "(1 Kor. 15:36).

Christus stierf voor zondaars – de rechtvaardigen voor de onrechtvaardigen – maar wie het vlees niet eet en het bloed van Christus niet drinkt, zal geen leven in zichzelf hebben, dat wil zeggen, het is essentieel dat de mens deelneemt aan de dood van Christus.

"Want Christus leed ook eens voor zonden, de rechtvaardigen voor de onrechtvaardigen, om ons tot God te leiden; weliswaar verstorven in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest "(1Pe 3:18);

"Jezus zei dan tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij u het vlees van de Zoon des mensen eet en zijn bloed drinkt, zult u geen leven in uzelf hebben" (Johannes 6:53).

Het vlees eten en het bloed van Christus drinken is hetzelfde als in Hem geloven (Johannes 6:35, 47). In Christus geloven is hetzelfde als met Hem gekruisigd worden.

Iedereen die gelooft, wordt met Hem begraven en stopt met

leven voor de zonde en gaat leven voor God “Ik ben reeds met Christus gekruisigd; en ik leef, niet langer ik, maar Christus leeft in mij; en het leven dat ik nu in het vlees leef, leef ik in het geloof van de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en zichzelf voor mij heeft overgegeven ”(Gal. 2:20; Rom. 6: 4).

De man die in Christus gelooft, geeft toe dat hij schuldig is aan de dood vanwege Adams overtreding.

Het geeft impliciet toe dat God rechtvaardig is wanneer hij spreekt en zuiver is als hij Adams nakomelingen als schuldig beoordeelt (Ps 51: 4). Hij geeft toe dat alleen Christus de macht heeft om een □□nieuwe mens te scheppen door uit de dood op te staan, zodat degene die met Hem begraven is een nieuw schepsel opwekt.

Nieuwe mens in Christus

De laatste stap om rechtvaardiging te begrijpen, is te begrijpen dat vanaf de nieuwe geboorte een nieuw schepsel komt, geschapen in ware gerechtigheid en heiligheid. “Dus als iemand in Christus is, is een nieuw schepsel dat ook; oude dingen zijn verdwenen; zie, alles is nieuw geworden ”(2Kor 5:17; Ef 4:24).

Dit nieuwe schepsel wordt rechtvaardig verklaard omdat God het in feite weer rechtvaardig en onberispelijk voor Hem schiep.

De man die in Christus gelooft, is een nieuwe deelnemer van de goddelijke natuur geschapen (2 Petr. 1: 4), want de oude man werd gekruisigd en het lichaam dat aan de zonde toebehoorde, werd ongedaan gemaakt.

Na met Christus te zijn begraven in de gelijkenis van zijn dood, wekt de mens een nieuw schepsel op “Dit wetende, dat onze oude man met hem werd gekruisigd, zodat het lichaam van

de zonde ongedaan kan worden gemaakt, zodat we niet langer de zonde dienen" (Romeinen 6: 6).

Door het evangelie verklaart God niet alleen de mens rechtvaardig, maar scheidt hij ook de nieuwe wezenlijk rechtvaardige mens. In tegenstelling tot wat Dr. Scofield beweert, dat God de zondaar alleen rechtvaardig verklaart, maar hem niet rechtvaardig maakt.

De Bijbel stelt dat God de nieuwe mens scheidt in ware gerechtigheid en heiligheid (Ef 4:24), daarom komt Rechtvaardiging voort uit een creatieve daad van God, waarbij de nieuwe mens wordt geschapen als deelnemer aan de goddelijke natuur. Bijbelse rechtvaardiging verwijst naar de toestand van degenen die opnieuw worden opgewekt door de waarheid van het evangelie (geloof): vrij van schuld of veroordeling.

Er is geen veroordeling voor degenen die in Christus zijn. Waarom is er geen veroordeling? Het antwoord ligt in het feit dat de mens 'in Christus is', want degenen die in Christus zijn, zijn nieuwe schepselen "DAAROM is er nu geen veroordeling voor degenen die in Christus Jezus zijn, die niet wandelen naar het vlees, maar naar de Geest" (Rom 8: 1); 'Dus als iemand in Christus is, is er een nieuw schepsel; oude dingen zijn verdwenen; zie, alles is nieuw geworden "(2Kor 5:17).

De rechtvaardiging komt voort uit de nieuwe toestand van degenen die in Christus zijn, want in Christus zijn betekent een nieuw schepsel zijn. 'En als Christus in jou is, is het lichaam eigenlijk dood vanwege de zonde, maar de geest leeft vanwege gerechtigheid. En indien de Geest van hem die Jezus uit de doden heeft opgewekt in u woont, zal hij die Christus uit de dood heeft opgewekt, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door zijn Geest die in u woont "(Rom. 8: 10-11).

Geef de vraag van de apostel Paulus: "Want als wij, die in Christus gerechtvaardigd willen worden, ook wij zondaars

blijken te zijn, is Christus dan de dienaar van de zonde? Helemaal niet "(Gal 2:17).

Nu Christus is een dienaar van gerechtigheid, en op geen enkele manier een dienaar van zonde, daarom wordt hij die door Christus gerechtvaardigd wordt, geen zondaar bevonden, want hij is dood voor de zonde "Want wie dood is, wordt gerechtvaardigd uit zonde" (Rom. 6: 7).

Als de apostel Paulus zegt: het is God die hen rechtvaardigt! "Wie zal een beschuldiging inbrengen tegen Gods uitverkorenen? Het is God die hen rechtvaardigt "(Rom. 8:33), hij was er vrij zeker van dat het geen forensische kwestie was, want in een rechtbank verklaart hij alleen wat het is, aangezien zij niet de macht hebben om de toestand van degenen die voor de rechters verschijnen te veranderen.

Als er wordt gezegd dat 'het God is die rechtvaardigt', wijst de apostel Paulus op de kracht van God die een nieuwe mens schept. God verklaart de mens rechtvaardig omdat er geen veroordeling is voor degenen die nieuwe schepselen zijn. God bracht de toestand van de oude man niet over op Christus, maar de oude man werd gekruisigd en ongedaan gemaakt, zodat uit de doden nieuwe schepselen opstonden die met Christus gezeten waren tot eer van God de Vader, en geen veroordeling weegt op hen.

Christenen worden rechtvaardig verklaard omdat ze rechtvaardig zijn gemaakt (dikaioō) door de kracht die in het evangelie is, waardoor de mens een deelnemer is aan het lichaam van Christus, omdat hij stierf en opstond met Christus als een heilige, onberispelijke en onberispelijke 'In het lichaam van zijn vlees, door de dood, om u heilig en onberispelijk en onberispelijk aan te bieden 'voor hem' (Kol. 1:22; Ef. 2: 6; Kol. 3: 1).

Wanneer Paulus zegt: "Omdat u al dood bent en uw leven verborgen is met Christus in God" (Kol. 3: 3), betekent dit

dat de christen gerechtvaardigd is van zonde, dat wil zeggen dood voor zonde (Rom. 6: 1 -) 11), en ik leef voor God "Dus werden wij met hem begraven door de doop in de dood; zodat, zoals Christus uit de dood is opgewekt, door de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij wandelen in nieuwheid des levens "(Rom. 6: 4).

Jezus werd door God verlost om te sterven vanwege de zonde van de mensheid, omdat het voor mensen nodig is om voor de zonde te sterven om voor God te leven. Daarom is Christus Jezus opgestaan, zodat degenen die met Hem opstaan, rechtvaardig verklaard kunnen worden. Zonder te sterven is er geen opstanding, zonder opstanding is er geen rechtvaardiging "Die werd verlost voor onze zonden en stond op voor onze rechtvaardiging" (Rom. 4:25).